

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๗/๒๕๕๑

วันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๒ ประกอบมาตรา ๑๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๒๓ หรือไม่

ความเห็น

ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๔ - ๒๑/๒๕๕๔ ว่าพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๑๘ และคำวินิจฉัยที่ ๒๓/๒๕๕๔ วินิจฉัยว่าพระราชกำหนด ฯ มาตรา ๑๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก เหลือปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยเพียง ๒ ข้อว่าพระราชกำหนด ฯ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๒๒๓ หรือไม่ และพระราชกำหนด ฯ มาตรา ๑๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

สำหรับปัญหาข้อแรกเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๓ เป็นเรื่องอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง ตามที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองบัญญัติไว้ อันเป็นหลักการเดียวกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๖ ซึ่งปัญหานี้ ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำวินิจฉัยที่ ๓๓/๒๕๔๔ ว่าพระราชกำหนด ฯ มาตรา ๑๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๖ ผลของคำวินิจฉัยย่อมใช้บังคับกับมาตรา ๒๒๓ ของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ด้วย จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก ส่วนพระราชกำหนด ฯ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๒ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ในการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน สิทธิทรัพย์โดยคุณภาพตามพระราชกำหนด ฯ ก็ไม่มีข้อความใดที่ขัดหรือแย้งต่อบัญญัติในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๒๒๓ ซึ่งมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของ ศาลปกครองดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชกำหนด ฯ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๒๒๓

ส่วนปัญหาอีกข้อหนึ่งว่า พระราชกำหนด ฯ มาตรา ๑๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่นั้น เห็นว่าพระราชกำหนด ฯ มาตรา ๑๑ เป็นบทบัญญัติที่มีให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสิทธิทรัพย์โดยคุณภาพของบริษัทบริหารสิทธิไทยตามพระราชกำหนด ฯ รวมทั้งการออกระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง คำวินิจฉัย การอนุญาต และการกระทำอื่นใดของคณะกรรมการ และคณะกรรมการบริหารอันเกี่ยวกับการบริหารสิทธิทรัพย์โดยคุณภาพตามพระราชกำหนด ฯ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นบททั่วไปในหมวด ๑ ที่กล่าวถึง สถานะความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐ เพื่อมิให้ กฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่หรือจะมีขึ้นภายหลัง มีเนื้อหาที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ได้ จึงมิใช่กรณีที่พระราชกำหนด ฯ มาตรา ๑๑ จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ได้ ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ เป็นเรื่องสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขต แห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ ที่ว่าบุคคลย่อมมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของรัฐในทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของตน และในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ ที่กำหนดให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณา พิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่นนั้น เห็นว่า พระราชกำหนด ฯ ได้ตราขึ้นในระหว่างที่ประเทศประสบวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง ทำให้ลูกหนี้ ของสถาบันการเงินไม่อาจชำระคืนสินเชื่อที่มีต่อสถาบันการเงินได้ หากปล่อยให้เนิ่นนานล่าช้าไป จะทำให้ปัญหาดังกล่าวทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เพื่อแก้ปัญหานี้รัฐจึงตราพระราชกำหนด ฯ นี้ขึ้น แม้ใน มาตรา ๑๑ ที่บัญญัติห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง มาใช้บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสิทธิทรัพย์โดยคุณภาพตามพระราชกำหนด ฯ ก็ตาม

แต่ก็เป็นไปตามอำนาจที่รัฐธรรมนูญให้ไว้แล้วว่ากระทำได้ แม้จะเป็นการจำกัดสิทธิบางประการของบุคคลไปบ้างก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้ลุล่วงไปตามเจตนารมณ์ที่ต้องตราพระราชกำหนด ฯ ฉบับนี้ขึ้นนั่นเอง และไม่มีข้อความข้อใดห้ามการนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ ด้วย ส่วนสิทธิอื่นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๘ ที่มีใช้วิธีการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามพระราชกำหนด ฯ ก็คงไม่ถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา ๑๑ แต่อย่างใด ฉะนั้นมาตรา ๑๑ ของพระราชกำหนด ฯ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๑๘ และเมื่อพระราชกำหนด ฯ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๒ ส่วนหนึ่งกับมาตรา ๑๑ อีกส่วนหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราต่าง ๆ ที่ผู้ร้องอ้าง ดังนั้นพระราชกำหนด ฯ มาตราเหล่านี้ประกอบกัน ย่อมไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวด้วยเช่นกัน

อาศัยเหตุดังกล่าวมา จึงมีความเห็นว่าพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๒ ประกอบมาตรา ๑๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๒๓

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ